

พบกายทิพย์หลวงพ่เจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน

จรรยาพร ประสานทอง

R7020

ตลอดชีวิตที่จำความได้ ทั้งสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ได้สัมผัสกับคำว่าวัดและการทำบุญกุศลมาตลอด ดิฉันมีจิตใจตั้งปณิธานศรัทธาจิตแน่วแน่ว่า ตลอดชีวิตจักขอบำเพ็ญกุศลปฏิบัติสมาธิภาวนา รักษาศีล ๕ ไว้ให้สุดสติกำลังเท่าที่จะทำได้และทำประโยชน์ให้กับผู้คนให้ได้มากที่สุด เท่าที่ชีวิตจะหาไม่ ขณะเดียวกันก็ฝึกฝนปฏิบัติสมาธิกันมาแบบนั้นนิดแบบนี้หน่อย ด้วยใจรักศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา แต่ยังไม่มีความสามารถพบครูอาจารย์ อริยสงฆ์ ผู้เป็นพระสุปฏิปันโน เจกเช่น หลวงพ่เจ้าคุณพระราชสุทธานวมงคล

ต่อมาได้ยินข่าวแทบจะเป็นรายงานประจำวันในวงสนทนาครูอาจารย์ในโรงเรียนขามแก่นนคร ซึ่งพูดถึงแต่เรื่องการปฏิบัติธรรมตามแนวทางสติปัฏฐาน ๔ ของหลวงพ่เจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน เมื่อปฏิบัติแล้วได้ผลดีอย่างนั้นอย่างนี้บรรยายแต่เรื่องที่ดีของวัดอัมพวัน

ดิฉันมีความดีใจ สนใจ และปลื้มใจแทนหลวงพ่เจ้าคุณฯ ที่เห็นครูอาจารย์จากโรงเรียนขามแก่นนครหลายสิบชีวิต ผ่านวัดอัมพวัน สิงห์บุรีมาแล้ว เหตุการณ์ในครอบครัวก็ตาม ชีวิตหน้าที่การงานโดยเฉพาะการทำงานในหน้าที่ประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพก็ตาม เกิดประสิทธิผลเป็นบุคคลมีสติสัมปชัญญะ เรียกว่าเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด บางคนเคยมีอารมณ์ฉุนเฉียว โกรธง่าย กลับมาแล้วกลายเป็นคนสุขุม เยือกเย็นคล้ายกับว่าทำอะไรมีสติอยู่กับตัวตลอดเวลา

ดิฉันได้รับคำแนะนำจาก อาจารย์สุระพีพรรณ รัตนเกื้อ ให้ได้พบกับคุณบุญส่ง อินทวิรัตน์ ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่เจ้าคุณฯ ที่จะให้ความกระจ่างในเรื่องวัดอัมพวัน โดยเฉพาะหลวงพ่เจ้าคุณฯ ได้ดี ในใจคิดว่าสักวันหนึ่งจะต้องมา กราบนมัสการหลวงพ่ให้ได้ และได้ปรึกษาหารือกับคุณบุญส่ง เรื่องจะกราบนิมนต์หลวงพ่มาให้โอวาทแนะนำแนวทาง การอบรมสั่งสอนในเรื่องการปฏิบัติธรรมตามหลักสติปัฏฐาน ๔ ให้กับยุวชนซึ่งเป็นนักเรียนผู้ยังไม่เข้าใจในเรื่องการปฏิบัติและคำสอนของพระพุทธองค์ โดยการเข้าค่ายปฏิบัติธรรม ถือน้ำศีล ๘ เป็นเวลา ๕ วัน ๕ คืน ซึ่งตัวดิฉันเองเป็นผู้รับผิดชอบ

โครงการนี้อยู่ในความควบคุมดูแลอุปถัมภ์ของท่านผู้อำนวยการโรงเรียนхамแก่นนคร อาจารย์นพรัตน์ จารย์โพธิ์ ผู้มีเมตตาเปี่ยมล้นต่อกิจกรรมนี้มาโดยตลอด จากนั้นคุณบุญส่งก็รายงานข่าว เรื่องโครงการเข้าค่ายปฏิบัติธรรมของโรงเรียนхамแก่นนครถวายหลวงพ่ोज้าคุณฯ วัดอัมพวัน พอดร้าว ๆ ขึ้นต้น

ดิฉันขอต้งจิตอธิษฐาน สวตมนต์ นั่งสมาธิ ภาวนาทุกวัน อยากจะมากกราบหลวงพ่ोज้า ดิฉันจำได้ว่า อาจารย์สุริรัตน์ เตือนฉาย ซึ่งป่วยจากการผ่าตัดมาแล้วไม่หายก็มาทำงาน บ่นว่าปวดท้องมากไม่รู้จะทำอย่างไร ปวดจนกระทั่งนั่งนอนไม่ได้ อาจารย์สุริรัตน์ ได้แต่สวตมนต์ภาวนาขอวิงวอนให้หลวงพ่ोज้าช่วยเมตตาในอาการเจ็บปวดนี้ให้หายและสามารถทำงานได้ วันรุ่งขึ้น อาจารย์สุริรัตน์ก็หายปวด และปรากฏว่ามีโทรศัพท์จากหลวงพ่ोज้าคุณฯ วัดอัมพวัน ไปถึงโรงเรียนхамแก่นนคร ถ้ามถึงอาการป่วยของอาจารย์สุริรัตน์ เสมือนหนึ่งเป็นลูกสาวของหลวงพ่ोज้าเอง ดิฉันเป็นผู้รับสายโทรศัพท์แทนเพราะอาจารย์สุริรัตน์ไปสอนนักเรียน หลวงพ่ोज้าคุณฯ บอกว่า นี่หลวงพ่ोज้าคุณฯ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี ถ้ามข่าวถึงอาจารย์สุริรัตน์ หลวงพ่ोज้าบอกว่าได้แผ่เมตตาให้ตลอดคืนให้หายนะ หลวงพ่ोज้าเป็นห่วง แล้วดิฉันได้เรียนหลวงพ่ोज้าว่า จะบอกให้อาจารย์สุริรัตน์ทราบ จากนั้นดิฉันก็ได้พูดทางโทรศัพท์กับหลวงพ่ोज้าคุณฯ ในเรื่องของการที่จะนำนักเรียนเข้าค่ายปฏิบัติธรรมและเรื่องการฝึกปฏิบัติธรรม พร้อมกับนั้นก็มีอาจารย์ชินชญา สารแสน อาจารย์เครือวัลย์ คงรักช้าง ก็ตามพูดโทรศัพท์กับหลวงพ่ोज้าด้วยความปลื้มปีติมาก คงเป็นบุญของดิฉันที่ได้มีโอกาสได้พูดคุยกับหลวงพ่ोज้าทางโทรศัพท์ ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยเห็นหน้าและไม่เคยได้ยินเสียงหลวงพ่ोज้ามาก่อนเลย เหมือนกับเทวดามาโปรด ขณะเดียวกันก็ได้กราบนิมนต์หลวงพ่ोज้าเป็นประธานในโครงการเข้าค่ายปฏิบัติธรรม หลวงพ่ोज้าท่านตอบว่าหลวงพ่ोज้าไม่ว่าง ภารกิจงานสอนปฏิบัติธรรมให้ญาติโยมมีตลอดเลย แต่ถึงอย่างไรก็ตามดิฉันก็ไม่ละความเพียรพยายาม และก่อนที่ดิฉันจะได้พูดคุยทางโทรศัพท์จากหลวงพ่ोज้าคุณฯ นั้น เหมือนเป็นสิ่งอัศจรรย์มากทีเดียว ดิฉันสวตมนต์ภาวนาอธิษฐานจิต อยากกราบหลวงพ่ोज้าในขณะปฏิบัติสมาธิ ไม่รู้จะทำอย่างไร ก็มีอาจารย์นภวรรณ วงศ์เทวราช ได้บอกวิธี โดยจุดธูป ๕ ดอก กลางแจ้ง อธิษฐานขอให้ได้พบหลวงพ่ोज้าคุณฯ ทำอยู่อย่างนี้หลายคืน จนถึงคืนวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๕ เวลา ๒๓.๐๐ น. หรือ ๕ ทุ่มเศษ ดิฉันไหว้พระสวตมนต์ ภาวนาอธิษฐานจิตของให้นั่งสมาธิสงบลงได้โดยเร็วและได้กราบนิมนต์หลวงพ่ोज้าคุณฯ

ขณะที่นั่งสมาธิ จิตกำลังวูบดิ่งลงได้สมาธินั่นเอง ปรากฏกายทิพย์หลวงพ่ोज้าคุณฯ พระราชสุทริญาณมงคล โดยเห็นแน่ชัด แต่อยู่ในเงางงกลมสลัว ๆ มัดผ้ารัดประคตเอาอย่าง

เรียบร้อย เหมือนยื่นมองดิฉัน และตัวดิฉันเองได้เล่ากราบถวายเรื่องกิจกรรมโครงการเข้าค่ายปฏิบัติธรรมของนักเรียนโรงเรียนขามแก่นนคร เล่าถวายไป บอกไปพูดไป แต่กายทิพย์หลงพ่อเจ้าคุณฯ ก็เฉย ๆ ไม่ได้ตอบรับ ไม่ได้ตอบปฏิเสธ แต่ยื่นเห็นกายทิพย์อยู่นานพอสมควร จึงแว็บหายไปกับปล้น ดิฉันปลื้มปีติมาก และที่ปฏิบัตินั่งสมาธิมา เคยปรารถนาอยากเห็นกายทิพย์ของหลวงพ่อจรัญ ในกายทิพย์นั้นเป็นบุคคลที่มีรูปร่างสูงก็ไม่สูงมาก สันทัด ไม่อ้วน ไม่ผอม เรียกว่าพอดี ๆ ก็ได้พบแล้ว ได้เห็นจริง ๆ สติสัมปชัญญะสมบูรณ์ ไม่ได้ฝัน

พอรุ่งเช้ามาอีกวันก็ได้เล่าให้ อาจารย์นงเยาว์ รัตนขจรจิต ที่เคยร่วมปฏิบัติกันมา อาจารย์นงเยาว์ก็พูดว่า หลวงพ่อจรัญมีเมตตาดีมาก ขนาดที่ยังไม่เคยเห็นหน้าท่านเลย พี่ยังได้กราบท่านทางจิต หลังจากพูดคุยกันแล้ว ก็แยกไปสอนนักเรียน รุ่งขึ้นอีกวัน หลวงพ่อก็โทรศัพท์ถามข่าว อาจารย์สุรียรัตน์ เดือนฉาย และตัวดิฉันเองเป็นคนรับสาย หลังจากนั้นเพื่อน ๆ ครูทั้งหลายทราบข่าวก็พากันมาดีใจด้วยที่ได้พูดคุยกับหลวงพ่อ ซึ่งจะเห็นว่าหากบางคนไปถึงวัดยังไม่ได้อบรม และพูดคุยเลย เพราะผู้คนมากมายคงเป็นเพราะบุญของดิฉันเอง

ถึงอย่างไรก็ตาม เมื่อหลวงพ่อจรัญมีภารกิจ ไม่ว่างในการที่จะไปโรงเรียนขามแก่นนคร ในโครงการเข้าค่ายปฏิบัติธรรม ดิฉันก็ได้ปรึกษากับ คุณบุญส่ง อินทวิรัตน์ และได้แนะนำว่าอย่าละความเพียรพยายามในการปฏิบัติธรรม ฝึกสมาธิ ยึดเส้นทางสติปัญญา ๔ ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่หลวงพ่อเจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน นำมาเผยแพร่บอกสอนผู้คนอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ซึ่งเป็นสัจธรรมเป็นของจริง ไม่หลอกลวง เป็นของแท้ ขอให้มีความเพียรพยายาม ด้วยความเคารพบูชาในองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างแน่วแน่ และเชื่อมั่นว่าหลวงพ่อจรัญคงเมตตาปราณีต่อชาวขามแก่นนคร จะต้องรับนิมนต์มาที่โรงเรียนขามแก่นนคร อ.เมือง จ.ขอนแก่น แม้เพียงข้างกระดิกหู ฐูแลปล้น เพียงชั่วโม่งเดี๋ยวก็ถือว่าเป็นบุญเป็นกุศลอย่างมากมายต่อลูกศิษย์ลูกหา เยาวชนซึ่งเป็นนักเรียนที่จะรู้แนวทางการปฏิบัติตามคำสอนขององค์พระพุทธเจ้า และหวังเป็นอย่างยิ่งในความเมตตาปราณี คงจะรับนิมนต์โปรดชาวขามแก่นนคร และขอแรงอธิษฐานจิตของเทวดาและศิษย์ทุกคน ได้วิ่งวอนไปนิมนต์หลวงพ่อเจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน ได้มาจุดแสงสว่างมองเห็นทางเดินไปสู่ความดีความงาม ได้มองเห็นสัจธรรมตามหลวงพ่อไป ได้มีโอกาสฟังบุญบารมีของหลวงพ่อ ที่เมตตาต่อชาวขามแก่นนครไม่ขาดสาย หากว่าลูกหลานชาวขามแก่นนครได้เคยทำบุญกุศล เป็นญาติของหลวงพ่อในภพก่อนชาติก่อน ขอได้กราบนิมนต์หลวงพ่อจรัญอีกครั้งหนึ่ง และคิดว่าเมื่อได้ฟังธรรม ได้ปฏิบัติตามแนวทางที่หลวงพ่อได้อบรมสั่งสอนแล้ว เยาวชนและชาวขามแก่นนครทั้งหลาย คงจะมีสิ่งแปลกใหม่ในทางดีขึ้น พัน

ทุกข์ตามหลักของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เหมือนครั้งพุทธกาลที่ได้ทรงโปรดให้มนุษย์โลก
ได้รู้ธรรมตามไปด้วย

จรรยา ประธานทอง
ร.ร.ชามแก่นนคร จ.ขอนแก่น

ปล. จากการที่ได้รับความเมตตาบารมีจากหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี ทำให้ได้แรงบันดาลใจสร้าง
ห้องคลินิกใจขึ้นโดยใช้ชื่อว่า “ห้องแวนส่องธรรม” เพื่อเป็นสถานที่ศึกษาปฏิบัติธรรม ของครู อาจารย์
นักเรียน และบุคคลทั่วไป